

PRO MEMORIA

SEMINARE
t. 37 * 2016, nr 1, s. 11-13

†Ks. prof. dr hab. ROMAN MURAWSKI SDB (1930-2016)
Członek redakcji „Seminare” (1995-2011)
i Rady naukowej „Seminare” (2012-2016)

Ksiądz Roman Murawski urodził się 26 lutego 1930 r. w Kosobudach w powiecie chojnickim, w rodzinie nauczycielskiej. Wykształcenie szkolne zdobył w Rumi (szkoła podstawowa) oraz w Gdyni (gimnazjum). W okresie okupacji niemieckiej przez dwa lata był więźniem obozu koncentracyjnego w Potulicach k. Nakła. W 1947 roku wstąpił do nowicjatu Towarzystwa Salezjańskiego w Czerwińsku. Po ukończeniu studiów filozofii i teologii w seminariach w Krakowie, Oświęcimiu oraz Warszawie otrzymał święcenia kapłańskie 3 lipca 1955 r. w Czerwińsku. Po święceniach pracował w parafii NSPJ w Warszawie, studiując jednocześnie prawo kanoniczne na ATK. W latach 1960-63 studiował psychologię na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, uzyskując dyplom magistra na podstawie pracy Psychologia trudności religijnych młodzieży szkolnej w aspekcie wychowawczym. Po trzyletniej pracy duszpasterskiej ponownie w Bazylice NSPJ w Warszawie odbył studia katechetyczne na Università Pontificia Salesiana w Rzymie, zwieńczone w 1971 r. uzyskaniem stopnia doktora na podstawie rozprawy poświęconej historii katechezy w Austrii pt. Das katechetische Wirken Michaels Pflieglers im Geschehen der Erneuerung der Katechese in Österreich.

Po powrocie do kraju ks. dr Roman Murawski podjął wykłady w Wyższych Seminariach Duchownych Towarzystwa Salezjańskiego w Łądzie n. Wartą, a następnie w Łodzi oraz w nowicjacie w Czerwińsku. Od 1972 r. prowadził zajęcia dydaktyczne na stanowisku adiunkta na specjalności katechetycznej Wydziału Teologicznego ATK w Warszawie, a następnie USKW w Warszawie. W 1990 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie dorobku naukowego oraz rozprawy Katecheza chrzcielna w procesie wtajemniczenia chrześcijańskiego czasów apostołskich. W 1994 r. otrzymał stanowisko profesora nadzwyczajnego, a w 1999 r. tytuł profesora nauk teologicznych.

Ks. prof. Roman Murawski pełnił szereg ważnych funkcji na polu nauki. W latach 1992-1994 był prodziekanem, a następnie, w latach 1994-1999, dziekanem Wydziału Teologicznego ATK. Przez wiele lat był przewodniczącym Sekcji Wykładowców Katechetyki Polskich Wyższych Seminariów Duchownych oraz

członkiem Komisji Konferencji Episkopatu ds. Katechizacji. Od 1996 r. pełnił funkcję konsultora Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski. Od 1972 r. był członkiem, a od 1994 r. przedstawicielem Zarządu Europejskiego Stowarzyszenia Katechetów.

Ks. prof. Murawski przez lata był związany z salezjańskim periodykiem naukowym „Seminare. Poszukiwania naukowe”. Pierwszy tekst na jego łamach opublikował już w 1979 r. W latach 1995-2011 był członkiem komitetu redakcyjnego, a od 2012 przedstawicielem Rady naukowej. Był również jednym z założycieli Towarzystwa Naukowego Franciszka Salezego. Ks. prof. Roman Murawski w 2010 r. w uznaniu wieloletniej oddanej pracy na polu nauki i niezwykłych osiągnięć w zakresie rozwoju katechetyki w Polsce otrzymał nagrodę Towarzystwa Naukowego Franciszka Salezego w kategorii „za wybitne osiągnięcia naukowe”.

Ks. prof. Roman Murawski niewątpliwie jest jedną z najbardziej znaczących postaci polskiej katechetyki okresu posoborowego. Jego zainteresowania badawcze koncentrowały się głównie wokół historii katechezy, katechetyki fundamentalnej oraz katechezy młodzieżowej. Ta ostatnia dziedzina znalazła swoje odzwierciedlenie w redakcji i we współautorstwie 7-tomowej serii podręczników katechetycznych dla młodzieży szkół podstawowych pt. Spotkania z Bogiem. Jego badania uwzględniały wybitnie aspekt antropologiczny w katechezie.

Dorobek naukowy ks. prof. Murawskiego obejmuje ponad 150 publikacji: książek, rozpraw i artykułów w licznych czasopismach krajowych i zagranicznych. Wypromował kilkunastu doktorów oraz ponad 250 magistrów. Był autorem wielu recenzji do tytułu profesora, habilitacyjnych oraz doktorskich. Był nauczycielem wielu pokoleń polskich katechetyków, a także – jako długoletni wykładowca w salezjańskich seminariach duchownych – wielu pokoleń salezjanów. Wraz z przejściem na emeryturę nie zaprzestał pracy naukowej, przygotowując Historię katechezy, której dwa pierwsze tomy ukazały się w 2011 i 2015 r. Do ostatnich swoich dni był spowiednikiem młodzieży w Bursie Salezjańskiej przy ul. Wiślanej w Warszawie.

Zmarł 27 stycznia 2016 r. w Warszawie w 86. roku życia, 68. ślubów zakonnych i 61. roku kapłaństwa.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dr Andrzej Duda w okolicznościowym liście po śmierci ks. prof. Romana Murawskiego napisał m.in.: „Żegnamy wspaniałego kapłana i wychowawcę, który przez całe życie gorliwie wypełniał słowa, jakie wybrał w swoim życiu kapłańskim: «Wierny Bogu i człowiekowi». Tę gorliwość i wierność Bogu i człowiekowi Ksiądz Roman Murawski okazywał nie tylko poprzez wrażliwość na ludzkie sprawy i potrzeby, ale również poprzez działalność naukowo-wychowawczą. Odpowiedzialność za formację młodzieży wyrażał, łącząc wspaniałe charyzmat św. Jana Bosko z pasją zgłębiania i przybliżania katechezy jako jednej z dróg poznawania Boga i pogłębiania wiary”.

Ksiądz Profesor Roman Murawski przez swoje długie życie był wiernym świadkiem Chrystusa i św. Jana Bosko. Był też ceniony przez swoich uczniów i współpracowników za niezwykłą wrażliwość na człowieka i jego potrzeby. Pro-

ponowana przez niego wizja katechezy była ukierunkowana antropologicznie, podobnie jak i rozumienie wychowania, w którym najbardziej liczy się człowiek, jego rozwój, poszanowanie dla jego godności i wolności. Przepęlny był salezjańską wrażliwością na człowieka, szczególnie młodego, który potrzebuje wsparcia w swoim rozwoju ludzkim i chrześcijańskim.

Przymioty te, połączone z osobistą szlachetnością i delikatnością, pozostały niezapomniane wrażenia w tych, którzy się z nim spotykali; spotkania z nim były dla nich najprawdziwszą katechezą. W pamięci swoich uczniów zapisał się jako wykładowca zawsze starannie, rzetelnie, merytorycznie przygotowany, ekspert w swojej dziedzinie, dogłębny znawca problemów związanych z katechezą europejską i polską. Wykład przez niego prowadzony stawał się zarazem rodzajem świadectwa kogoś, kto z miłością poświęcał się swojemu przedmiotowi badań. Był więc nauczycielem z powołania, także nauczycielem wiary, która pociąga.

Redakcja „Seminare” poprzez to wspomnienie pragnie okazać Księdzu Profesorowi wielkie uznanie i wdzięczną pamięć za postawę życiową, posługę kapłańską, działalność naukowo-wychowawczą, a także za cenny wkład w rozwój naszego czasopisma.